

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.227 van 23 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 16 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de Bonboko tribe te behoren. U bent geboren in Bota Limbe op 23 december 1980, waar u woonde tot 1986. U groeide op in Bakassi (Idiabato van 1986 tot 1993, Isangele van 1993 tot 2000 en Mbanusolo van 2002 tot 2008). Tussen 2000 en 2002 woonde u te Mukundage.

Sinds 2002 werkte u als 'speedboat chauffeur' voor het Kameroense leger. U transporteerde voeding en water van Isongo naar de buurt van Bakassi. Kapitein (C.) en (N.) dreigden er voortdurend mee dat u bij het onthullen van een militair geheim naar de gevangenis zou moeten. Op 12 november 2007 vielen Nigerianen het Kameroens leger in Bakassi aan en doodden eenentwintig militairen. De aanval had geen invloed op u: u werd niet beschuldigd, noch ondervraagd en u kon gewoon verder werken. Op 9 juni 2008 was er een andere aanval. De 'Divisional Officer' Fonye Felix Murfu, de commandant van de gendarmerie van de 'subdivisie' en vier militairen werden hierbij gedood. Na deze aanval werkte u zonder problemen verder tot u op 30 juni 2008 gearresteerd werd in Idenow. U werd er door militairen gezien in een auto die u niet kon betalen met uw loon en de militairen vroegen hoe u aan de wagen kwam en ze namen uw gsm af. Door het internationale codenummer zag men dat er een Nigeriaans contact tussenstond en ze dachten dat u deze persoon militaire geheimen – waar de Kameroense wachtposten in Bakassi waren – doorverkocht. U werd opgesloten in de

gendarmerie waar u gefolterd werd. Na één dag ontsnapte u uit de cel nadat andere gevangenen er voor tumult zorgden en verborg u zich in het huis van uw vriend (N. C.) te Mukundage. (N. C.) regelde uw vertrek uit Kameroen met (F. H.). Op 27 september 2008 vertrok u bij (N. C.) en ging u rechtstreeks naar Douala, waar u (F. H.) ontmoette. U vertrok diezelfde dag met (F. H.) met een vlucht van Brussels Airways naar België, waar u op 28 september toekwam en op 3 oktober 2008 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de overheid omdat ze u –als chauffeur van een speedboat in dienst van het Kameroens leger in Bakassi-gebied- verdenken van het verkopen van militaire geheimen aan een Nigeriaan, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw kennis van het schiereiland Bakassi.

U verklaarde dat u opgroeide in Bakassi waar u van uw zes jaar tot uw vertrek uit Kameroen woonde (in Idiabato van 1986 tot 1993, in Isangele van 1993 tot 2000 en in Mbanusolo van 2002 tot 2008), uitgezonderd de periode tussen 2000 en 2002 (gehoor CGVS, p.2 en 5). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u de rivieren in de buurt van Bakassi kon noemen, gaf u aan dat er enkel kreken zijn en dat de kreken geen namen hebben (gehoor CGVS, p.7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de rivieren 'Rio del Rey' en 'Akwayafe' Bakassi omringen en dat een grote kreek de 'Akwabana Creek' wordt genoemd. Toen u werd gevraagd of u 'cape's' – of hoeken – van Bakassi kon noemen gaf u aan dat zoiets niet bestond (gehoor CGVS, p.7). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat er kappen in Bakassi zijn die onder andere 'Cape Bakassi', 'East Point', 'Sandy Point', 'Perry Point' en 'Bakassi Point' worden genoemd. Aangezien u opgroeide in Bakassi kan men verwachten dat uw geografische kennis van deze regio beter is. Het feit dat u geen enkele rivier, kreek of kaap kan noemen is des te onbegrijpelijker, daar u verder verklaarde dat u sinds 2002 werkte als 'speedboat chauffeur' voor het Kameroense leger en dat u voeding en water van Isongo naar meer dan tien militaire wachtposten in de buurt van Bakassi transporteerde (gehoor CGVS, p.5). Van iemand die beroepsmatig gebruik maakt van de waterwegen in Bakassi kan men verwachten dat hij deze ook kan benoemen. Toen u werd gevraagd om de plaatsen waar u moest leveren te geven, gaf u aan dat deze plaatsen geen naam hebben (gehoor CGVS, p.6). U gaf aan dat de aanslag op 12 november 2007 [waarbij Nigerianen het Kameroens leger in Bakassi aanvielen] gebeurde op een plaats waar u leverde, maar dat dit gebied geen naam had (gehoor CGVS, p.10). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat deze aanslag plaatsvond op de 'poste de commandement n°3'. Hieruit blijkt dat tenminste één van de plaatsen waar u leverde bekend was onder een naam, wat u als leverancier redelijkerwijze zou moeten weten.

Verder kunnen bedenkingen worden geformuleerd bij uw kennis in verband met de incidenten op 12 november 2007 en 9 juni 2008 in Bakassi en bijgevolg bij uw activiteiten voor het Kameroense leger.

Betreffende het incident op 12 november 2007 verklaarde u dat dit gebeurde op een plaats waar u leverde, maar dat dit gebied geen naam had (gehoor CGVS, p.10). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat deze aanslag plaatsvond op de 'poste de commandement n°3'. Toen u gevraagd werd of de plaats van de aanslag dicht bij een dorp of een stad lag, verklaarde u aanvankelijk dat het dicht bij **Kombo Akwa** lag (gehoor CGVS, p.10). Later verklaarde u echter dat de aanslag van 12 november 2007 nabij **Idiabato** plaatsvond (gehoor CGVS, p.14). Het feit dat u de naam van de plaats waar de aanslag op 12 november 2007 en waar u leverde niet kende – terwijl deze kennis algemeen bekend is (zie administratief dossier) – doet sterk twijfelen aan uw activiteiten

voor het Kameroense leger. Bovendien verklaarde u dat het Nigeriaanse leger verantwoordelijk was voor de aanslag op 12 november 2007 (gehoor CGVS, p.10), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat deze aanslag werd uitgevoerd door de 'Bakassi Freedom Fighters'. Verder gaf u aan dat er buiten het Kameroense en Nigeriaanse leger geen gewapende partijen of organisaties in Bakassi waren (gehoor CGVS, p.10) en verklaarde u dat de zaak opgelost werd en dat er geen organisaties bestaan die de onafhankelijkheid van Bakassi willen (gehoor CGVS, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat - naast de 'Bakassi Freedom Fighters' - ook de 'Bakassi Movement for Self-Determination' (hierna BAMOSD) onafhankelijkheid wil en samenwerken met de 'Movement for the Emancipation of the Niger Delta' (hierna MEND) en de 'Southern Cameroons Peoples Organisation' (hierna SCAPO) en dat de onafhankelijkheid van Bakassi zelfs werd uitgeroepen op 25 juli 2008. Toen u gevraagd werd of u de organisaties BAMOSD of MEND kende, verklaarde u dat u er nog nooit van hoorde (gehoor CGVS, p.11 en 17).

Betreffende de aanslag op 9 juni 2008 verklaarde u aanvankelijk dat deze plaatsvond in Kombo Abedimo (gehoor CGVS, p.12), terwijl u nadien aangaf dat u niet wist waar de 'tweede aanval' plaatsvond (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd naar de verantwoordelijken van deze aanval, verklaarde u dat de Kameroeners Nigeria verantwoordelijk achtten (gehoor CGVS, p.12), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat deze aanslag - net als de 'eerste aanslag' - werd uitgevoerd door de 'Bakassi Freedom Fighters'.

Bovenstaande onwetendheden zijn onbegrijpelijk, vermits u opgroeide in Bakassi en er - uitgezonderd de periode tussen 2000 en 2002 - woonde van 1986 tot 2008, aangezien u leverde op de plaats waar de aanslag van 12 november 2007 gebeurde en aangezien u werkte in opdracht van het Kameroense leger. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw activiteiten voor het Kameroense leger.

Overigens dient te worden vastgesteld dat u verklaarde onwetend te zijn over de actuele stand van zake in verband met uw zaak, hetgeen de twijfels over de waarachtigheid van uw asielaanvraag alleen maar groter maakt.

Nadat u in België arriveerde verklaarde u dat contact had met uw vriendin (V.) en dat ze aangaf dat ze 'een beetje problemen' had - ze werd bedreigd en moest zeggen waar u was -, maar dat het nu 'ok' is. Toen u werd gevraagd wanneer dit laatst gebeurde, gaf u aan dat u het niet wist omdat u er niet naar vroeg (gehoor CGVS, p.4). Verder verklaarde u contact te hebben gehad met (N. C.) - uw vriend waar u school na uw ontsnapping uit de cel en de persoon die uw vertrek uit Kameroen regelde - maar u verklaarde vreemd genoeg niet gesproken te hebben over uw problemen (gehoor CGVS, p.5). U had ook telefonisch contact met uw moeder, maar ook bij dat contact werd -volgens uw verklaringen en merkwaardig genoeg- niets gezegd over uw problemen in Kameroen (gehoor CGVS, p.5). Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat uw vrees bij terugkeer naar Kameroen is, gaf u aan dat ze u weer in de cel zouden stoppen (gehoor CGVS, p.24-25). U verklaarde dat u niet weet of men u ergens kwam zoeken (gehoor CGVS, p.15). Toen u werd gevraagd of u van iemand hoorde dat u gezocht werd, verklaarde u dat u enkel hoorde van de bedreigingen van uw vriendin (V.) (gehoor CGVS, p.15). Nochtans blijkt uit de brief van uw advocaat dat 'u nog steeds gezocht wordt, uw familieleden ondervraagd worden en u moeten uitleveren omdat ze anders naar de gevangenis moeten'. Tenslotte had u ook contact met uw advocaat in Kameroen, maar u weet niets over het onderzoek in uw dossier omdat u er niet achter vroeg (gehoor CGVS, p.17). Men zou toch mogen verwachten dat -indien u werkelijk uw land verliet uit 'vrees voor vervolging'- meer interesse zou tonen in uw zaak, temeer u verklaarde onschuldig te zijn en u aangaf dat u terug zal keren naar Kameroen als de zaak opgelost is (gehoor CGVS, p.17).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

Het door u in het kader van uw asielpcedure neergelegde rijbewijs toont uw identiteit aan, wat niet in twijfel wordt getrokken. Verder legde u een 'Carte d'access au GLP (Groupement Logistique Provisoire)' voor en een ongedateerd attest dat meldt dat u voor Groupement Logistique Provisoire werkte, welke de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kunnen herstellen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u

voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. Bovendien is het wel erg vreemd dat een attest dat meldt dat u (in het verleden) voor Groupement Logistique Provisoire heeft gewerkt tegelijk met uw 'Carte d'accès au Groupement Logistique Provisoire' zou zijn afgegeven, zoals u beweerde (gehoor CGVS, p.8). De door u neergelegde brief van uw advocaat dd. 9 oktober 2008 kan bezwaarlijk als een objectieve bron worden beschouwd, aangezien hij door u betaald wordt om uw belangen te behartigen. Bovendien merken we op dat u verklaarde tot de **Bonboko** tribe te behoren (gehoor CGVS, p.2), terwijl uw advocaat aangaf dat u tot de **Bamusoh** clan behoorde. Verder vermeldde uw advocaat dat uw taak de supervisie en bewaking van het grondgebied van Bakassi was, terwijl verklaarde dat u sinds 2002 werkte als 'speedboat chauffeur' voor het Kameroense leger en dat u voeding en water van Isongo naar meer dan tien militaire wachtposten in de buurt van Bakassi transporteerde (gehoor CGVS, p.5). U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen en de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Betreffende zijn kennis over het schiereiland Bakassi stelt hij dat hij inderdaad geen namen van rivieren, kreekjes of kappen kent. Hij werkte met zijn speedboot voor het Kameroense leger en maakte daarbij gebruik van deze waterwegen, maar hij kende ze niet bij naam. Dit neemt niet weg dat hij ze kende als zijn broekzak.

Verzoeker betoogt dat hij zeven klassen heeft afgemaakt in de basisschool, wat niet kan worden vergeleken met het niveau van de basisschool in België. Hij verklaart geen lessen geografie of aardrijkskunde te hebben gehad, zelfs niet over zijn eigen streek. Volgens verzoeker heeft de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) geen rekening gehouden met zijn gebrekkige opleiding en het gebrekkige niveau van onderwijs in Kameroen, dat niet garandeert dat kinderen die de basisschool hebben afgemaakt voldoende kennis hebben van de geschiedenis of geografie van hun streek van herkomst. Hij verwijst naar een document, afgeprint van Wikipedia, waaruit blijkt dat Kameroen te kampen heeft met het probleem van de "brain drain". Hij verwijst tevens naar de website www.col.org waaruit blijkt dat er werd aanbevolen om het basisonderwijs verplicht en gratis te maken en dat er een gebrek aan leraars en aan kwaliteitsvol onderwijs is.

Dit alles zou niet wegnemen dat verzoeker zijn streek van herkomst wel degelijk kent, maar dan wel op een andere manier als deze die normaal gezien wordt aangeleerd op school,

hetgeen tevens verklaart waarom hij moeite heeft een tekening te maken van de gebieden waar hij werkzaam was.

Verzoeker stelt dat hij wel in staat is om, wanneer hij ter plaatse is, alle plaatsen aan te wijzen waar hij werkte. Hij kan deze ook situeren op een kaart waar de plaatsnamen van de dorpen en de steden zijn aangeduid. Bovendien heeft hij verschillende namen gegeven van dorpen in de buurt van Isongo en daarmee zijn kennis van de streek bewezen.

Verzoeker houdt voor dat hem niet wordt verweten dat zijn verklaringen in strijd zijn met de informatie waarover de CGVS beschikt. Hij zou enkel hebben gezegd dat hij geen namen van rivieren, kreken of kapen kent, wat iets heel anders is dan foutieve verklaringen afleggen. Verzoeker stelt dat hij met zijn antwoord dat de rivieren en kreken geen naam hadden wilde zeggen dat hij de namen ervan niet kent en hij ze niet ziet als plaatsen die specifieke geografische namen hebben.

Volgens hem toonden de militairen hem bij het begin van zijn opdracht de plaatsen waar moest worden geleverd en onthield hij deze omdat hij ze kende uit ervaring, maar niet omdat hij hun namen kende.

Aangaande de plaatsen waar de aanvallen gebeurden, betoogt verzoeker dat men hem niet kan verwijten dat hij de plaatsen niet kende waar hij moest leveren en waar de aanvallen plaatsvonden. Hij stelt te hebben aangegeven dat de aanval van 12 november 2007 plaatsvond dicht bij Kombo Akwa en dat de tweede aanval plaatsvond dicht bij Kombo Abedino, op het water. Hij houdt voor zelfs op een kaart te hebben aangeduid waar de twee aanvallen plaatsvonden, doch dat vreemd genoeg in het verhoorverslag van de CGVS wordt vermeld dat hij aangaf dat de eerste aanval bij Idiabato plaatsvond en hij zou hebben vermeld dat hij niet wist waar de tweede aanval plaatsvond. Uit de nota's van zijn raadsman zou blijken dat hij verklaarde dat deze tweede aanval in Abedino was.

Verzoeker stelt dat de kaart waarop hij de plaatsen van de aanval moest aanduiden niet aan het administratief dossier werden toegevoegd, zodat niet kan worden nagegaan waar hij deze vermeldde. Hij verklaart zijn best te hebben gedaan om de plaatsen te situeren en alle informatie te verschaffen die binnen zijn mogelijkheden lagen. De bestreden beslissing geeft niet aan dat de door hem gegeven aanduidingen niet overeenstemmen met de werkelijkheid. Volgens verzoeker is het niet uitgesloten dat hij de streek zodanig goed kent dat hij geen gebruik maakte van geografische aanduidingen maar dat hij voldoende wist toen de militairen hem een keer hebben getoond waar hij moest leveren. Uit zijn verklaringen zou niet blijken dat hij geen kennis heeft van de belangrijke plaatsnamen op het schiereiland. Verzoeker betoogt dat helemaal niet is aangetoond dat hij geen kennis zou hebben van het schiereiland waar hij is opgegroeid.

Met betrekking tot de incidenten van 12 november 2007 en 9 juni 2008 en zijn activiteiten voor het Kameroense leger, stelt verzoeker dat hij de plaats genaamd "poste de commandement n° 3" niet kent of heeft onthouden omdat hij geen militair is. Deze benaming is ook geen geografische plaats, maar enkel een militaire benaming van een wachtpost. Verzoeker stelt dat hij duidelijk heeft aangegeven dat de eerste aanval plaatsvond nabij Idiabato en de bestreden beslissing niet stelt dat dit niet overeenstemt met de werkelijkheid.

Volgens wat hij heeft gehoord beschuldigde het Kameroense leger het Nigeriaanse leger van de aanval. Verzoeker stelt dat de informatie waaruit zou blijken dat de "Bakassi Freedom Fighters" verantwoordelijk waren moet worden genuanceerd. Hij verwijst naar verschillende artikelen waaruit blijkt dat de eerste piste die werd geopperd was dat Nigeriaanse soldaten het eiland wilden overnemen, zodat ook de Nigerianen ervan werden beschuldigd de aanval te hebben uitgevoerd. Bovendien deden nog andere pistes de ronde, namelijk van piraten die zowel Kameroen als Nigeria viseerden, van Kameroense militairen en van Nigeriaanse criminelen of een Nigeriaanse militia. Verzoekers verklaringen zouden aldus niet in strijd zijn met de publieke informatie omtrent deze incidenten.

Verzoeker stelt dat de informatie aangaande de gewapende groeperingen in Bakassi zich niet in het dossier bevindt en hij hiervan geen kennis heeft kunnen nemen. Hij betoogt dat hij de BAMOSD, de MEND en de SCAPO niet kent en helemaal niet bezig was met politiek. Verzoeker voert aan dat zijn verklaringen wel degelijk geloofwaardig zijn en dat zijn activiteiten voor het Kameroense leger dus niet in twijfel kunnen worden getrokken.

Betreffende de actuele stand van zaken, ziet verzoeker niet goed in waarop de bestreden motivering van aard zou zijn om de actualiteit van zijn vrees in vraag te trekken. Hij heeft

uitgelegd dat zijn vriendin werd bedreigd en de brief van zijn advocaat is duidelijk. Verzoeker stelt dat hem niet kan worden verweten dat er over de telefoon niets werd gezegd over zijn problemen in Kameroen. Hij vermijdt het om hierover te spreken omdat dit problemen kan opleveren voor zijn familie en vrienden. Zijn moeder is kwaad op hem en hij had geen krediet meer om te bellen zodat het gesprek werd afgebroken. Daardoor zou er niet echt zijn gesproken over zijn problemen. Verzoeker wijst erop dat zijn advocaat bevestigt dat hij nog steeds wordt gezocht. Aangezien hij deze brief heeft neergelegd, is hij van mening dat hem geen desinteresse kan worden verweten voor zijn zaak. Indien er nieuwe gegevens waren, zou zijn advocaat hem dat zeker hebben laten weten en zou de brief het hebben vermeld.

Verzoeker wijst erop dat hij recent kopieën heeft ontvangen van oproepingen van zijn moeder en vriendin, waaruit blijkt dat zij op heden nog steeds problemen hebben. Zijn vriendin heeft op 23 januari een e-mail gestuurd waarin zij uitlegt dat zij en verzoekers moeder werden opgeroepen. Verzoeker is aldus van mening dat hij voldoende elementen heeft aangebracht over de actualiteit van zijn vrees en er wel degelijk voldoende grond is om aan te nemen dat hij nog wordt gezocht in Kameroen.

Verzoeker bevestigt dat hij het attest en zijn "carte d'accès" tegelijk heeft gekregen en dat de CGVS niet beweert dat zij vals zouden zijn. Volgens hem ondersteunen de documenten wel degelijk zijn geloofwaardig relaas aangezien zijn verklaringen geloofwaardig zijn. Verzoeker meent dat de brief van zijn advocaat als een begin van bewijs kan worden beschouwd of een aanwijzing is die zijn geloofwaardige verklaringen ondersteunt. Nu hij twee convocaties kan voorleggen heeft hij niet alleen een bewijs van zijn advocaat, maar ook documenten die uitgaan van de overheid waaruit blijkt dat ze zijn vriendin en moeder willen ondervragen.

Verzoeker stelt dat hij behoort tot de Bonboko tribe, die deel uitmaakt van de Bamuso clan, wat het verschil verklaart tussen zijn verklaringen en de vermelding op de brief van zijn advocaat.

3.2. Verzoeker geeft geen nadere duiding omtrent de wijze waarop artikel 52 van de voormelde wet van 15 december 1980 zou zijn geschonden, zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van het CGVS over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Verzoeker legt incoherente verklaringen af omtrent zijn etnie en adres. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) gaf hij aan dat hij van etnie Bamuso was (administratief dossier, stuk 9, nr.6), hetgeen blijkt uit zijn verklaringen in de vragenlijst tevens de etnie was van zijn beide ouders (administratief dossier, stuk 8, p.1). Hij gaf aan dat zijn adres te Idabato was (administratief dossier, stuk 9, nr.9). Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker dat hij en zijn vader Bonboko van etnie waren en hij de etnie van zijn moeder niet kent. Tevens gaf verzoeker aan sedert 1993 niet meer in Idabato te hebben gewoond, doch achtereenvolgens in Isangele, Mukundage en Mbanusolo (administratief dossier, stuk 3, p.2). Dit klemt des te meer daar hij volgens het bijgebrachte rijbewijs zou wonen in Bamenda (administratief dossier, stuk 11: documenten). Verzoekers bewering in het verzoekschrift dat de Bonboko een subclan zou zijn van de Bamuso wordt niet gestaafd. Uit het antwoorddocument dat door verweerder bij de verweernota werd gevoegd blijkt dat de Bonboko naar schatting met zesduizend zijn, terwijl de Bamuso slechts met een kleine duizend zijn, zodat verzoekers uitleg niet kan worden aanvaard. Hoe dan ook vormt deze geen verklaring voor het feit dat hij twee verschillende antwoorden gaf op dezelfde vraag. De voormelde vaststellingen doen afbreuk aan verzoekers algemene geloofwaardigheid.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier waar deze stelt dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij (i) gevraagd of hij de rivieren in de buurt van Bassaki

kon noemen, aangaf dat er enkel krekken zijn en dat deze krekken geen namen hebben, terwijl uit de informatie in het dossier blijkt dat de rivieren 'Rio del Rey' en 'Akwayafe' Bakassi omringen en dat een grote kreek de 'Akwabana Creek' wordt genoemd (ii) gevraagd naar 'cape's' of hoeken van Bakassi, aangaf dat zoiets niet bestond, terwijl uit de informatie in het dossier blijkt dat er kapen zijn in Bakassi die onder andere 'Cape Bakassi', 'East Point', 'Sandy Point', 'Perry Point', en 'Bakassi Point' worden genoemd (iii) foutief verklaarde dat de plaatsen waar hij moest leveren geen naam hebben.

Deze verklaringen zijn niet vatbaar voor de interpretatie die verzoeker in het verzoekschrift hieraan tracht te geven, als zou hij hebben bedoeld dat hij de namen van de rivieren en krekken niet kende. Dat verzoekers onwetendheid te wijten zou zijn aan het feit dat hij slechts de basisschool afmaakte en aan het niveau van het onderwijs aan Kameroen is geen afdoende verklaring daar van iemand die beweert gedurende zes jaar als beroepsactiviteit te hebben gevaren over de waterwegen doorheen Bakassi redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij hieromtrent minstens enige basiskennis vertoont en kan antwoorden op de gestelde elementaire kennisvragen dienaangaande.

Gelet op deze flagrante onwetendheden, kan er geenszins geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij sedert 2002 als speedboot-chauffeur zou hebben gewerkt voor het leger en voeding en water transporteerde naar meer dan tien militaire wachtposten in de buurt van Bakassi. Derhalve kan er evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij ervan verdacht zou worden militaire geheimen, waarvan hij kennis had door zijn beroepsbezigheid, te hebben doorspeeld.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij omtrent zijn voorgehouden reisweg. Dit klemt des te meer daar hij niet kon aangeven welke gegevens er in het paspoort stonden waarmee hij per vliegtuig naar België zou zijn gereisd (ibid., p.16).

De voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat, indien er al enig geloof dient te worden gehecht aan zijn beweerde problemen, quod non, hij heeft nagelaten te proberen zijn onschuld aan te tonen alvorens zijn land te verlaten en geenszins aannemelijk maakt dat hij hierin niet zou slagen. Wanneer hij er immers op werd gewezen dat men toch zou zien dat hij onschuldig is indien men onderzoekt wie het Nigeriaans contact in zijn gsm is, antwoordde hij: *"Zal m'n advocaat vragen en als de zaak opgelost is kan ik terug"* (ibid., p.17).

De bestreden beslissing stelt, diens verklaringen mede in acht genomen, tevens met recht dat verzoekers gedrag getuigt van desinteresse voor zijn problemen. Verzoeker had immers contact met zijn advocaat in Kameroen, doch gaf aan niets te weten over het onderzoek in zijn dossier omdat hij er niet naar vroeg. Hij beweerde tevens dat zijn vriendin werd bedreigd en moest zeggen waar hij was, doch wist niet wanneer dit voor het laatst gebeurde omdat hij er niet naar vroeg. Verder verklaarde hij bij zijn contact met de vriend bij wie hij onderdook na zijn ontsnapping evenmin te hebben gesproken over zijn problemen. Verzoeker gaf aan niet te weten of men hem ergens kwamen zoeken. Ook bij het telefonische contact met zijn moeder werd er niets gezegd over verzoekers problemen. Dat zijn moeder kwaad was en verzoeker geen belkrediet meer had, is geen afdoende verklaring daar van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze zich informeert over zijn problemen. Dat verzoeker heeft nagelaten dit te doen, ondanks zijn veelvuldige contacten met Kameroen, doet afbreuk aan de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

Het bijgebrachte rijbewijs vermag niet afbreuk te doen aan bovenvermelde vaststellingen. Dit werd immers uitgereikt te Bamenda en stelt tevens dat verzoeker daar woonachtig was, hetgeen niet strookt met zijn voorgehouden afkomst van Bakassi. Hoe dan ook bevat het, daargelaten dat de authenticiteitswaarde ervan niet kan worden nagegaan (rechtsplegingsdossier, stuk 5, bijlage), slechts identiteitsgegevens zodat het verzoekers beroepsbezigheid en problemen niet kan aantonen.

Aangaande het attest en de toegangkaart van de Groupement Logistique Provisoire (GLP), dient te worden opgemerkt dat deze in casu niet worden ondersteund door verzoekers verklaringen en geenszins afdoende zijn om zijn flagrante onwetendheden teniet te doen. Tevens stelt de bestreden beslissing met recht dat deze documenten moeilijk met elkaar kunnen worden gerijmd aangezien zij volgens verzoeker in 2002 werden afgegeven en het attest meldt dat hij (in het verleden) heeft gewerkt voor de GLP.

De brief van verzoekers advocaat vertoont klaarblijkelijk een gesolliciteerd karakter aangezien deze werd opgesteld ten behoeve van zijn asielaanvraag. Bovendien stelt de bestreden beslissing met recht dat verzoekers advocaat niet kan worden aanzien als een objectieve bron aangezien deze door hem wordt betaald om zijn belangen te behartigen.

Wat betreft de door verzoeker bijgebrachte convocaties (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 7), dient te worden opgemerkt dat het kopieën betreffen, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien wordt op de convocaties de reden niet vermeld waarom de betrokkenen worden opgeroepen, zodat deze niet vermogen verzoekers teloorgegane geloofwaardigheid te herstellen.

Ook aan de neergelegde e-mail (ibid., bijlage 8) kan geen bewijswaarde worden toegekend, daar het voor eenieder mogelijk is een Yahoo-adres aan te maken en de verklaringen van verzoekers vriendin hoe dan ook niet kunnen worden beschouwd als zijnde objectief.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat in hoofde van verzoeker is voldaan aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde hem het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.

4.2. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze aan de grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid van dit relaas (zie sub 3.2) en in acht genomen dat er in het dossier voor het overige geen elementen voorhanden zijn die in hoofde van verzoeker wijzen op het bestaan van zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 van de voormelde wet van 15 december 1980, dient de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te worden ontzegd.

